

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D' AVISOS Y NOTICIAS

Any XIII

Reus Dimars 12 de Juliol de 1898

Núm. 3 593

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes. Ptas. 1
6 provincies trimestre. 350
Extranger y Ultramar. 7
Anuncis, a preus convencionals.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en las principals llibrerias d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, llogografia Mallofré, carrer Junquera, 6.
No's retornan los originals encara que no's publiquin.

Farmacia Serra

Arrabal Santa Anna, 80, prop a la plassa de Catalunya (Teléfono 13)

La que paga més contribució de la provincia

FARMACIA OBERTA TOTA LA NIT

DOCTOR J. MIRÓ

OCULISTA

Consulta en Reus: Los diluns y divendres de dos a cinch de la tarde, Arrabal de Santa Anna, 1, primer.

A Tarragona: los demás dias de deu a una del matí y de tres a cinch de la tarde, havent trasladat son gabinet al mateix carrer de la Unió, 17, primer.

SECCIÓ DOCTRINAL

Secció de polèmica

A «El Urbión» de Soria.

La apreciable revista científica y catòlica «El Urbión» de Soria, que dirigeix un distingit compatriota nostre, mossen Rey Ordeig, en son últim número, a la passada setmana publica un article autorisat ab la firma de son director, titulat «Vaya un catalanismo!» que, francament, nos ha produhit molt mal efecte, no per las falsas afirmacions que en ell se fan, sino principalment perque 'ns aném convencent de lo degenerat que está 'l poble espanyol y no ovirem remey possible als mals que pateix, que l'empobreixen y que, qui sab si farán que's confirmen las paraules de lord Salisbury.

Perque si 'ls ministres del Govern no 'ns portan per un camí més net de brossa y 'ls de Deu en la terra segueixen inculcant en lo cordels cristians las ideas de desolació y ruina en contraposició a las doctrinas de Jesucrist, tot podria ser que se 'ns girés a tots lo cervell, y folls de venjansa y afamats de sanch acabessim per no respectarse los uns a altres del mateix país.

Combat lo Sr. Pey-Ordeig lo Manifest de la «Unió Catalanista», no sens que avans, en un curt prefaci fassi constar los seus titols de regionalista para tractar d'ell, y recordant que nosaltres, al veure la actitud bélica en que s' havia colocat dias antes de la declaració de guerra entre Espanya y 'ls Estats Units ja li tirarem en cara, a lo qual, diu, (y ho creyém) nos va donar la deguda resposta, pero que Lo Somatent no 'n va voler pendre ni tan sols nota.

Si nosaltres haguessim rebut lo número en que se nos contestava, tinga la completa seguretat que no hauríam despreciat lo seu escrit y que, ni que siguém enemichs de polèmicas, no l' hauríam rebutjat com ho fem avuy.

De «El Urbión» nos han faltat alguns números, y confessentho ab tota claretat, creyém que las faltas obedian a ensopegadas dolorosas, ó que seguint a «El Fuerista» s' havia retirat a la vida privada. Nos alegrém que aixís no hagi ocorregut.

Que 'ls articles del Sr. Velasco y Goñi eran apelacions francas a la guerra, y que nosaltres ho entenquerem al revés, potser sigá veritat; pero si aquellas ensenyansas de la historia volien empenyer al Govern a la guerra, era també lo voler portar a la nació al suicidi, puig que aquells pobles de la historia antiga a que feyan referencia, després de las humiliacions los hí vingut la desaparició, y tant del imperi egipci com del cartaginés, ¿qué 'n restá a las pocas horas? Unica-

mentia seva memoria registrada en los anals de la Historia del Univers.

Desde 'l crit de Baire que la premsa regionalista de Catalunya ve demanant pera 'ls cubans la autonomia, com la tenia demanada pera 'ls filipins avans del aixecament d' en Aguinaldo, y per lo tant han mal informat al articulista los que li hegin dit que nosaltres hem cambiat de conducta a la vista dels aconteixements, com s' enganya si creu que som partidars convulsos de Catalunya. La demanem y volguérem aconseguirla en benefici del Estat espanyol, convensuts de que es lo camí millor que pot escullirse, avuy que per arreu ahont se giri la vista no més s' oviran tacas negras, miseria, sanch y llágrimas.

Barrejar, com ho fa l' articulista los noms de «La Veu del Montserrat» y «La Esquella de la Torratxa» dihent que si algún punt de contacte tenen es lo mercantilisme, seat aixís que 'l primer es una revista seria y que per sobre del regionalisme defensa 'ls interessos de la Iglesia, mentres que «La Esquella de la Torratxa» es un periódich satíric y humorístich que dirigeix sas principals fletxas al clero, ho podria haver fet «El Urbión» sí, pero no «El Urbión» dirigit per un catalá, a no ser que aqueix catalá tingui alguna venjansa que satisfacer, que no ho podém creure, perque l' estimat company «La Veu del Montserrat», al donar la benvinguda al Sr. Pey-Ordeig ho feu en termes afectuosos y ab paraules que delatavan la germanor de fé en religió y en política que 'ls unia.

Y per avuy prou, que es massa llarch, y si á desfer l' article «Vaya un catalanismo!» nos entretinguessim tindríam feyna per un rato, recomanant al seu autor que si no vol infringir cap principi de la doctrina catòlica no s' arriqui en tractar de lo que's pot pensar entendre, pero que ha demostrat no n' está al corrent.

X. X. y X.

Lo separatisme a Catalunya

Es un fet tan grave com volguéu, pero cert de tota certesa que la idea separatista ha fet sa aparició en la nostra terra.

Y puig que nosaltres som al revés dels castellans y castellanisats, qui, tancats los ulls a la realitat, no veuen lo que es sino lo que fantasien, agafém lo fet y estudiemlo.

Per la meva part diré ahont, com y quan he vist los senyals d' aquesta aparició.

Fant cosa d' un mes era en una reunió de grans industrials. Comentant las incidencias de la guerra ab los Estats Units y l' inmens desballestament que en las cosas del Estat espanyol aquestas indicies anaven revelant, salta un dels reunits y diu:

«Que 'n veren anar d' errats els nostres avis en la guerra del any vuy! be 'ns hauria valgut mes aceptar los pactes de Napoleon que no pas anarli en contra!

De tots los presents, un no més va tenirhi que dir, y encara 'n protesta condicionalment:

«Jo, va dir, fins aquí encara no hi harribo.

Tots los demás aprovaren al primer. Jo 'm vaig quedar tot cap-ficat. Aquellas paraules dites y escoltadas en una reunió d' industrials catalans de fins del segle dinou, me recordaren aquellas altras que, en lo siti de Salces, deyan los francesos als catalans, qui en companyia dels castellans los feyan la guerra: «Ah, beneyts catalans, miréu que ajudant als castellans contra los francesos, ajudeu als vostres enemich.»

Ab quinas anellas mes plenes de misteri se va encadenant la historia dels pobles! y com sempre, al cap y a la fi, se demostra que es la Justicia que las forja.

Després, la idea separatista la he sentida respirar en una pila d' ocasions, en llochs ben diferents y entre gent de tota mena. A tot arreu ahont, aquests dias he sentit a parlar de la situació y pervenir de las cosas del país, may han faltat veus qui diguessen, en una ó altra forma: Los catalans hem de dexar la Espanya, assumptes ab un egoísta poderos y una empere trobat en situació tant desesperadora com la que ara comensa; ja que aquesta crisis no es de paréntesis, sino que es l' ensorrament definitiu; perque no 's veu ni la possibilitat de que un cambi qualsevol en lo règimen d' Espanya pugá sotstituir, pera la nostra industria y comers, els camins que ara se li tanquen: El meu interlocutor sigué d' aquest parer, y afegí: «No hi ha remey, no hi ha esperansa; lo que es formant part d' Espanya, d' aquesta no se 'n axecará may més Catalunya!»

Jo ignoro la extensió d' aquesta invasió de la idea separatista; puig lo meu camp d' observació es reduhit; pero, per lo apuntat, puch assegurar que la invasió existeix.

¿Passará com una onada del impresionisme que 'ns ha comanat la companyia y tracte dels castellans? Pense que no. Si darrera de las desgracias que van plovent sobre la Espanya y de las majors que se li esperen, pogués venir una reacció benefactora, es probable que la invasió fora cosa passatgera; pero tots los pobles son egoistes, y dihen els castellans, que Catalunya ho es més que 'ls altres, y l' egoisme, ó dihentho ab mes exactitut, los instints de conservació y perfeccionament que te tota individualitat natural, se resignen no mes als mals passaments quant los alenta la esperansa; y en la continuació del estat present de relaciones de nostra terra ab Espanya, aquesta esperansa ja no pot tenirse mes.

Aquesta convicció, es la maré del separatisme; y com que aquesta convicció anirá crexent y depressa, perque cada dia aniran crexent y depressa, perque cada dia aniran venint noves decepcions a demostrar que Espanya es lo país més mal governat y administrat del món civilisat, y l' més incapás de governarse y administrarse passadorament, y cada dia s' anirá notant que aquest mal govern y administració han coaduhit al Estat a dintre d' un carreró sense sortida, lo separatisme 's convertirá facilment en fórmula dels instints naturals de la colectivitat catalana, y alleavors aquí 'l de-

tura?
Y aixó apens mes al pensar quant facil era evitar aquests extrems. No estém tips de dirho nosaltres? Sempre que 'ls castellans y castellanisats los han tirat

entre cap y coll lo nom de separatistas, nosaltres hem respost: Mentiu! Nosaltres no som separatistes; á Catalunya no hi han separatistes; però n' hi haurán si vosaltres continuéu desatenent los nostres avisos y perseguint com á criminals las nostras doctrinas.

Y vetaquí que la profecia 's va realisant, lo separatisme es ja ahont no era, es á Catalunya; hi es pot-ser encara sense los arrelaments de lo reflexionat, de lo comprés y volgut ab conciencia; pero hi es, y, si hi fa estada, les arrels ja vindrán, y á veure qui 'l arrencará.

Nosaltres, á pesar de las grans ventatges que en la espera hem perdudas, creyém que encara las doctrinas catalanistes podrián contenir la invasió.

Si devant de las crudels experiéncias que ara s' han anat fent, y devant los temors lligítims que á la vista del pervenir s' apoderen dels esperits que hi venhen clar, se recorregués llealment al programa catalanista, Catalunya podria assajar ab llibertat la resolució del grossos y trascendentals problemas que la situació en que 'ns deixará la guerra ab los Estats Units ve á plantejar, y confiém que, ab més ó menos penas y treballs, lo sea sentit prácticich arribaría á resoldrés. Altrament, Catalunya que no vol morir, forçosament haurá de dirigir sos esguarts y sas esperansas envers altres horitzons.

Toros á Tarragona

CORRIDA PATRIÓTICA

No hi vam anar; pero no hi vam anar ab excusa fundada y sino diriguintha vostés mateixos.

Los organizadors de la festa, ho feren tant malament com varen saber, esgatimant tota propaganda, potser perquè 's creyan que destinantse 'ls diners recaudats á comprar barcos, canons y pólvora y tot quan fassi falta para seguir la guerra ab los Estats Units, se recomenava per si sola.

No si varen ficar que aquí som catalans, ni ho van tenir present, potser, que 'l nostre caràcter aixot es poch amich de lo que se 'n diu espectaculo nacional y que si han de donar diners per la guerra, prácticichs com som, preferirém entregarlos sense que se 'n hagi de malversar cap per jornals, bestias y per sous de toreros.

Lo del terre-carril del Nort á la tarde del passat diumenge, que nos hi va decantar un suelto que llegirem en lo degá de la premsa de Tarragona, quin contingut, traduht, es lo que segueix:

«Lo periódich *La Publicidad* de Barcelona, per conducte de son corresponsal en aquesta senyor Redón, entregá abir en lo Govern civil l' import de las dos barreras que li enviá lo gobernador, com president de la junta de socorros para la suscripció nacional.

Aprenquin los patrioters de... *Pacotilla*»

Aixó nos va fer entendre que potser no 'ns hi volian á la plassa de toros per quen lo Sr. Gobernador civil, que havia tingut pron delicadesa para enviar dos entradas á un periódich de tora, als periódichs d' aquesta provincia ni tant sols nos va comunicar que 's corressin toros, lo que fa tota empresa.

De segur que no podia aprofitar millor ocasió para demostrar l' agraument per las atencions que li hem tingut los diaris de la provincia en lo referent á *Jorge*, indicat ja anteriorment per *Las Circunstancias*, y per la defensa que li feu un company nostre lo *Diario del Comercio*.

Y aclarém que aixó no va pel Gobernador que va pendre possessió diumenge.

La Publicidad, pensaría, te quartets y pagará, y 'ls d' aquí van una mica mes flachs...

Pero á Deu gracias los quartets de la entrada encara sabém á qui 'ls podém enmatllevar, quan no 'ls portém á la butxaca y aixís no 'ns va ser difícil lo poguer passar una tarde mes ben divertida á Salou de lo que podrián haverla passat á Tarragona.

Y aném als bous.

A l' hora de comensar la corrida, á la plassa hi havia escassament uns 3.000 espectadors que durant lo transcurs de la mateixa s' aumentaren á uns 3.500 aproximadament, lo qual dona idea del fracàs que resultá, apesar de la pressió que 's feu als Ajuntaments de las principals poblacions de la provincia para que prenguessin localitats y s' interessessin per lo seu lluhiment.

De senyoras y senyoretas portant la clássica mantellina blanca que en llenguatje apropiat ne diriam *barbianas* escassejeren de una manera tal que en passant de quatre ni per miracle se 'n veyá cap.

Presumian los seus pits de camisa blanca enllustrada en varis palcos alguns individuos dels Ajuntaments d' aquesta ciutat, Tortosa, Amposta, Valls etc. y en la de la Presidencia, al costat del nou Gobernador civil, l' Alcalde de Tarragona.

Se comensá la lidia sense cap incident, descomptant lo que l' Agutzil de plassa no tingué trassa en agafar las clans, lo qual dorá lloch al esvalot de reglament y 's toreja 'l primer bou al igual que 'ls demás á satisfacció dels que hi entenen, puig que 'l bestiar de la Marquesa de Saltiilo acreditá la ganadería acceptant picas y 'l drap y mostrantse voluntariosos pera l' última sort.

Un picador se desmayá á efecte d' una cayguda.

Minuto brindá un toro al Sr. Peris Mencheta y aquest li regalá una agulla d' or de corbata y l' Algabeño 'n brindá un á una *real jembra* qui 's trobava en un palco, costant á aquesta la finura un porta-monedas de plata que regalá al matador.

Los bons, no sabém si porque tenfan algun parentiu ab lo colega local *Crónica Reusense* ó para fer quedar malament al *Diario de Reus*, feren la seva aparició al *redondel* sense las «monyas», que de *sotto-vocce* 's deya que eran regalades per nostre rumbós Ajuntament, cosa que si fos aixís, nos sembla que n' havia de protestar porque podia significar lo que per avuy nos callém.

Y es tant més ridicul, lo que avans de la sortida de cada toro se passejés la que havia de lluhir l' animal clavada á la punta d' una pica sostinguda per un picador assentat ab positura marcial sobre l' espinada d' una arengada.

Y á fé que n' hi havia ab los colors *galdo rojo!*

Qui 'ls feya enredar á nostres regidors en aixó de la tauromaquia!

Esperém veure 'ls gastos ó ingresos de la corrida y quan los sapiguém farém l' article de las impresions que reberem no presenciántla, que ja saben que no hi varem anar, sino escoltant á la persona que 'ns facilitá aquestos datos y en la que hi tenim tota confianza.

CRÓNICA

OBSERVACIONES METEOROLÓGICAS del dia 11 de Juliol de 1898

OBSERVACIONES METEOROLÓGICAS						
OBSERVADAS PER D. RAMON GISPERT						
hora	barómetro	temperatura	humid. rel.	velocidad	dirección	estado del cielo
9 m.	756	17	74	0/0	S	Bas
3 t.	756	17	74	0/0	S	Bas
HORAS DE OBSERVACIÓN						
TEMPERATURAS						
hora	Maxima	Minim.	Term. tipo	VENTOS		
9 m.	Sol. 43	17	27	dirección		
3 t.	Sombra 33	17	31	clase		
				can		
				S	S	0/3
				S	S	0/5

En lo tren arribará avuy á tres cuarts de set de la tarde de Sant Pere de Premiá lo cadáver del qui en vida fou D. Poncio Pons y Gatuellas, que desde alguns anys vivía en dit poble, essent conduht desde la estació dels Directes al cementiri.

L' entierro promet ser lluhit donadas las simpatías que la distingida familia del senyor Pons compta en aquesta ciutat, á qui enviém nosaltres la expressió de nostre condol, per la pérdua que acaba d' experimentar.

Aprofitant la concessió feta pel Govern de Madrid para que s' exploti en aquesta ciutat una red telefónica urbana, nostre bon y estimat amich y company de causa D. Anton Serra y Pamies ha posat una instalció en la seva acreditada farmacia, para aixís donar mes facilitat á la seva numerosa clientela que l' afavoreix ab sos encárrechs.

Plausible es l' acort de nostre amich Sr. Serra, porque ab ell afavoreix al públich.

Plé de gom á gom se vegé la sala d' espectacles de la societat «Juventud Reusense» lo diumenge á la nit, ab motiu de donar son benefici la aplaudida actriu senyoreta Perin.

L' obra representada, «Lo mas perdut», ho fou ab carinyo, distingintse notablement en sa interpretació la beneficiada, qui recullí molts aplausos.

La Srta. Perin fou obsequiada per part d' algun de sos admiradors ab varis regalos y ab un de la secció d' aficionados.

Estranyém que 's permeti en lo poblat de Salou que alguns bolitxeros hi tinguin paradas las sevas telas per si hi agafan algun tonto.

Se calcula que diumenge anaren á Salou la meytat de las personas de las que hi concorrian los anteriors anys en lo dia de Sant Cristófol encare que caygués en dia laborable.

Los toros y la crissis que atravessa la població son la causa d' aquesta diferencia.

Ahir sortí pera Madrid, ahont deu incorporarse á la guarnició de la capital, nostre estimat amich y colaborador en Joseph Carbonell y Alsina. Nostre amich feya poch temps que havia tornat de Cuba malalt, portant ja sis anys de servey. A ell y á sa familia fem present lo sentiment que experimentém per la desgraciada sort que li toca durant los més bells anys de la joventut, y fem vots para que en breu puga tornar sá y bó al costat de sa familia lliure ja de sos compromisos ab aqueixa patria tan exigenta ab alguns, com benévola y productiva per altres.

La Junta directiva de «Lo Rat Penat» de Valencia, ha acordat allargar lo temps d' admissió de composicions destinadas als Jochs Florals, fins lo dia 15 del present mes.

Ho avisém als poetas y escriptors de nostra ciutat que encare 'ls queda temps para enviar composicions á aquell certamen.

Segons noticias, aquest any los ganaders espanyols vendrán sas llanas bastas para Fransa á millors préus que may.

Se diu que 'ls acaparadors francesos, aprofitant l' alt descompte dels franchs, se troban resoltos á fer gran provisió de llanas d' Espanya, para portalshi més ventatjes que las importadas de Sud América y Australia.

Los ossos dels Pirineus, que durant l' hivern solen retirarse als punts més inacessibles de las montanyas fronterissas del Alt Aragó y Catalunya, y 'ls departaments francesos dels Alts Pirineus y Ariege, han comensat á donar senyals de vida en la ratlla internacional dels Baixos Pirineus, per esser ara la época en que 'ls pastors, desde Canfranc al Bastan, solen pujar á las mesetas ab sos romats, para estiuhejar fins mitj octubre.

Dias passats varis caçadors francesos de la frontera del Rencal metaren un hermós os, y de nos altres tres, del poble de Escot n' han mort un d' enorme, que la nit anterior devorá vuyt ovelles en la frontera d' Es-

Copiém de nostre colega *La Senyera* de Palomós:

«Lo nou impost de pesetas 0.45 per cada mil taps que s' exportin, ha impresionat fondament als comerciants, fabricants y obrers que viuhen de la industria tapera y que comprenen que la última disposició del Govern ha de portar indaptablement un trastorn á tota aquesta comarca.»

Sembla que en breu se reunirá á Barcelona una assemblea catalanista para tractar alguns assumptos d' importancia relacionats ab la situació actual del país.

Si la idea 's porta á cap, se veurá palpablement lo progrés que ha fet l' idea catalanista durant aquest darrer tem's, puig son molts las personas de representació que s' han alistat á las forsas catalanistas para treballar per la regeneració de la patria, convensudas de que es aquest l' únich camí.

Un important diari diu que encare que s' entaulin negociacions entre Espanya y 'ls Estats Units para fer la pau, aquesta no podrá ferse sense lo concurs de las Corts, puig de lo contrari no sería válida.

Seguint aquest criteri tampoch sería válida la guerra, que 's declará á esquena del país y sense l' consentiment de las Corts.

Hi ha diaris importants que raciocinan ab lo clatell.

Un despaig de Nova York diu que han sigut posats á flote lo «María Teresa» y l' «Vizcaya».

Además confirma que l' «Cristóbal Colón» está en poder dels yanquis y que vistja cap als Estats Units ahont li reperen las gravísimas averías que sufrí.

Diu que á bordo s' han trobat 4.000 pesos en or.

Are sols falta que en mans de nostres enemichs resultin armes poderosas contra nosaltres, lo qual sería l' últim cop de gracia al orgull castellá.

Los diaris patrioters que han estat enganyant miserablement lo pobre poble espanyol, fentli mantenir ilusions que la realitat ab sa cruesa tenia horrorosament de desmentir, com aixís ha succehit, deuen estar aquestos dias sumament satisfets, puig venhen los afectes de sa vil propaganda.

Son mes infames perquè heu conduht l' Espanya á l' abim, perdentla ab la vostra propaganda egoista y

criminal. Si 'l poble tingués concència de son estat, á crits demanaria lo presidi pels que 'ls escriuben.

No mereixen altre cosa; no son dignes de res mes que del aborrimient y despreci de la gent honrada.

Aneu fentvos ríchs, aneu stihant llenya el foch, que dia vindrá, com hi ha Deu, que heu de pagar cars vostres crims.

Ja n' heu fet de diners ab la guerra per vosaltres fomentada; pero tinguen en compte que si tant va 'l cantí a la font ve dia que 's trenca.

Si tiaguessiu concència hauríau de callar y no goar aixecar lo cap may mes, pero per un may mes.

Diu un colega de Barcelona.

«Ahir tarde á las tres, fou trobet vagant per la barriada de Casa Antúnez un home que anava nuhet. L' infelís, en sas contestacions, do á provas de no tenir sas facultats mentals completas, per cual motiu fou trasladat al Assil del Parcha».

Vetaquí un espanyol que s' adelanta á las circunstancias. No tant aviat, home, no tant aviat, no s' impacientí, que ya arribará aviat lo dia que hi haurém d' anar.

Telegraffan de Madrid:

«Ha aparegut en tots los carrers d' aquesta capital y fixat en los cantons un manifest anónim, demanant en nom de las mares espanyolas comensi immediatament la regenerac ó d' Espanya.

S' anuncia que s' ha fet una tirada de 4.000.000 de exemplars que serán repartits per provincias».

Celebrém que fins en la mateixa capital d' Espanya se fassin tants importants treballs per la pau. Benvinguda sia y com més aviat millor.

En la Administració de Consums d' aquesta ciutat, se recaudaren per diferentes especies, en lo dia d' ahir, 1077'42 pessetas.

SECCIÓ OFICIAL

Alcaldía Constitucional de la ciutat de Reus

Suscripció pera la classe obrera

Acabats los treballs practicats per la Comissió nombrada per l' Ajuntament pera arbitrar recursos ab que favorir á la classe obrera y próximas á publicarse las llistas de suscripció, aquesta Alcaldía per acort de la comissió ha tornat ferho públich á ff de que si alguna persona d' aquesta ciutat que no hagi sigut ori-

dada té interés en contribuir á dita suscripció ab la cantitat que estimi convenient pugui dirigirse dintre 'l terme de 15 dias á la Secretaría Municipal á manifestarho á ff de que pugui continuarse son nom en las llistas de suscripció.

Lo que s' anuncia pera general coneixement d' aquest vehnat.

Reus 11 de Juliol de 1898.—L' Alcalde, Joseph María Borrás.

Registre civil

dels dias 9 y 10 de Juliol de 1898

Naixements

María del Pilar Martorell Mallorquí, de Emili y Dolors.—Joseph Josa Pocaull, de Miquel y Francisca.—Ramón Serra Ferraté, de Ramón y Teresa.—Manuel Vallverdú Lacueva, de Isidro y Dolors.—María Vall Roca, de Damia y Teresa.

Matrimonis

Joan Pons Estapà, ab María Gavaldá Segarra.—Pere Pujol Carim, ab Paulina Gironés Médico.

Detuncions

Cap.

SECCIÓ RELIGIOSA

Sant d' avuy.—Sant Joan Gualbert.

CULTS RELIGIOSOS

Parroquia de Sant Francesch

Segneix á las 7 de la tarde la Novena de la Mare de Deu del Carme.

Sant de demà.—Sant Anacleto.

ANUNCIOS PARTICULARS

Llevadora

DONYA ANTONIA BERGADA DE ANGLÉS profesora en parts, revalidada en la Facultad de Medicina de Barcelona, després de varis ensaigs practicats en aquell Hospital de Santa Creu te 'l gust d' oferir sos serveys al públich

Carrer del Hospital, 33.—Reus

ULTIMA HORA

Madrid 11.

Telegraffan de Washington que 'l «Daily Mail» assegura que ahir á la nit comensá 'l bombeig de Santia-

go de Cuba, no haventhi pres part encara la infantería.

Afegeix lo despaig que en lo Caney escassejan los queviures y que la Creu Roja yanqui no pot socorre als ferits per falta de medis.

Diu ademés lo telégrama de Washington que 'ls yanquis tenen sitiada per complert la plassa de Santiago.

—Se parla molt de la próxima vinguda de la escuadra de Watson á la Península.

Aquí 's tém que 'ls nortamericans portin en secret l' envió de sos barcos á Espanya y que la primera noticia que tinguém sia la d' haver aparegut la flota enemiga davant un port espanyol.

—Lo Govern ha tornat á telegrafiar al general Blanco encarregantli inclini l' ánim del exércit en favor de la pau.

S' exposa en lo despaig la impossibilitat d' enviar municions y queviures á Cuba, aixís com lo que més endavant la pau seria costosíssima.

De la resposta del general Blanco dependeix la solució del assumpto.

En la Península també ensopega 'l Govern ab dificultats pera la pau, puig l' exércit es partidari de la guerra.

Se jutja la solució de difícil arreglo, per lo qual lo Govern se troba preocupadíssim.

—Un despaig de Washington afirma que 'l general Toral demanà pera rendirse que 's permetés á las tropas espanyolas sortir de la plassa ab tots los honors de guerra.

Lo general Shafter s' hi negá, en virtut de lo qual la plassa no 's rendí.

Oficialment, segons lo despaig, s' assegura que 'l bombeig de Santiago degué comensar á las quatre de la tarde.

—A última hora circola un rumor en los círculs polítichs del que 'm faig eco ab todas las reservas.

Se diu que 'l Govern ha demanat la pau als Estats Units, pero son tan grans las exigencias de's nortamericans, que fins los elements partidaris de la pau á tot tranzit se mostran disposats á continuar la guerra.

Lo que demanan los yanquis excedeix á tot ponderació.

Aquesta noticia se comenta extraordinariament, relacionantse ab la entrevista que ha celebrat lo ministre de la Guerra ab la reina, y á la que s' atribueix importancia decisiva.

Imp. de C. Ferrando.—Plassa de la Constitució.

DON PONCIO PONS GATUELLAS

Ha mort á Sant Pere de Premiá

E. P. D.

Sas desconsoladas fillas D.ª Teresa, Isabel y Carme, germanas D.ª Isabel y Teresa, pares polítichs D. Jaume Pullés y D.ª María Martí, nebots, cosins y demés parents al participar á sos amichs y coneguts tan sensible pérdua, los hi pregan tingan present en sas oracions l' ánim del finat y se serveixin acudir á la Estació del ferrocarril dels Directes, avuy dimars á tres quarts de set de la tarde, pera acompanyar lo cadáver á la Parroquial Iglesia de Sant Pere y d' allí á la Porta del Roser, ahont se despedirá 'l dol.

Reus 12 de Juliol de 1898.

SERVEY DE TRENS

SORTIDAS

De Reus á Barcelona

5:04 m. correo (Per Villanova y Vilafranca) 1.ª, 2.ª y tercera.

8:56 m. exprés, primera y segunda dimars, dijous y dissabtes, (per Vilanova).

12:41 t. mercancías, segunda y tercera.

4:57 t. correo (per Vilanova).

De Barcelona á Reus

5:25 m. (per Vilafranca).

9:46 m. (per Vilanova).

1:58 t. per id.

7:33 t. exprés (dimars, dijous y dissabtes).

De Reus á Mora

9:33 m. — 1:04 t. — 3:10 t. — 7:19 y 9:57 nit.

De Mora á Reus

4:24 m. — 8:00 m. — 12:05 t. — 6:04 t. — 7:36 n.

De Reus á Tarragona

8:30 m. — 9:47 m. — 2 t. — 7:04 t.

De Tarragona á Reus

7:30 m. — 12:25 t. — 4:30 t. — 8:20 n.

De Reus á Lleyda

8:10 m. — 5:23 t.

De Lleyda á Reus

5:50 m. — 3:50 t.

De Reus á Vimbodí

4:28 t. cotxes de 2.ª y 3.ª

De Vimbodí á Reus

9:53 m. cotxes de 2.ª y 3.ª

De Tarragona á Valencia

9:30 m. y 11:30 n.

De Valencia á Tarragona

11 m. y 6:30 t.

ADMINISTRACIÓ DE CORREUS-REUS

Horas d' arribada y sortidas de correos

ARRIBADAS:

De Tarragona, 8:30 m.

De Barcelona (per Tarragona) 8:30 m.

De id. directe 10:30 t.

De id. id. 1:30 t.

De id. ab la correspondencia extranjera (per Picamoixons y descendent de Lleyda) 7:30 t.

De Madrid y Zaragoza 2:30 n.

De Lleyda y Huesca 7:30 n.

NOTA: Los correos para Filipinas sortiran de Barcelona lo 7 y 21 de Novembre y 15 y 19 de Desembre del corrent any. Los de Cuba surten d'aquesta Administració lo 7, 17 y 27 de cada mes, correo ordinari.

Altra.—Deu tenirse present que tots los vapors que conduheixen tropas de refors á Cuba, portant també correo.

SORTIDAS

Para Barcelona á las 5:00 m.

Para id. á las 2:00 t.

Para Tarragona, Valencia y Murcia per S. Vicens 5 m

Para id. id. id. (per idem) á las 2:00 t.

Para Tarragona, directe á las 7:00 n.

Para Lleyda, Huesca, Manresa, Sabadell, Tarrassa y las líneas á las 8:00 m.

Para Madrid, Saragossa, Teruel, provincias vascongadas, Castilla, Galicia, Andalucía y Extremadura á las 4:00 t.

Los poble servits per peatons á las 9:00 m.

NOTA: A la correspondencia dirigida á Teruel, Andalucía y Extremadura, que s' deposita en los busson després de la sortida del correo de Madrid, se li dona sortida a las 7 de la nit per Tarragona.

Ferrocarril económic de Reus á Salou

Servey de trens de viatgers que regirá desde 1 de Juliol de 1898.

SORTIDAS DE REUS		SORTIDAS DE SALOU	
<i>Mati</i>		<i>Mati</i>	
Tren núm. 2 á las	4:10	Tren núm. 10 á las	4:56
» » 12 »	5:45	» » 11 »	6:30
» » 14 »	7:20	» » 13 »	7:21
» » 16 »	8:09	» » 15 »	8:10
» » 4 »	9:06	» » 19 »	10:01
» » 20 »	10:48	» » 3 »	10:49
<i>Tarde</i>		<i>Tarde</i>	
Tren núm. 22 á las	12:35	Tren núm. 25 á las	2:33
» » 6 »	2:32	» » 27 »	3:19
» » 26 »	3:18	» » 29 »	4:03
» » 28 »	4:02	» » 31 »	4:47
» » 30 »	4:46	» » 33 »	5:31
» » 32 »	5:30	» » 35 »	6:19
» » 34 »	6:18	» » 37 »	7:00
» » 36 »	6:59		
<i>Nit</i>		<i>Nit</i>	
Tren núm. 38 á las	7:48	Tren núm. 39 á las	7:49
		» » 41 »	8:41

Tranvia á vapor desde la estació del ferrocarril fins devant del carrer Glosa de Mestres.

SERVEY DE TRENS COMBINATS QUE REGIRÁ DESDE 1 DE JULIOL DE 1898

Sortidas de la Estació	
<i>Mati:</i>	5:25 6:59 7:50 8:40 10:32 11:20
<i>Tarde:</i>	3:06 3:45 4:29 5:13 5:59 6:45 7:28
Sortidas del carrer Glosa de Mestres	
<i>Mati:</i>	5:40 7:12 8:00 8:45 10:40
<i>Tarde:</i>	12:30 2:15 3:12 3:56 4:41 5:25 6:12 6:55 7:44

Observacions: Los dias festius á més dels trens indicats en lo present cuadro sortirá un de la estació á las 2:10 y del carrer Glosa de Mestres á la 1:39. Las horas se regiran per lo meridiá de Mad id.

Promptuari de la ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ Caramelos Pectorals

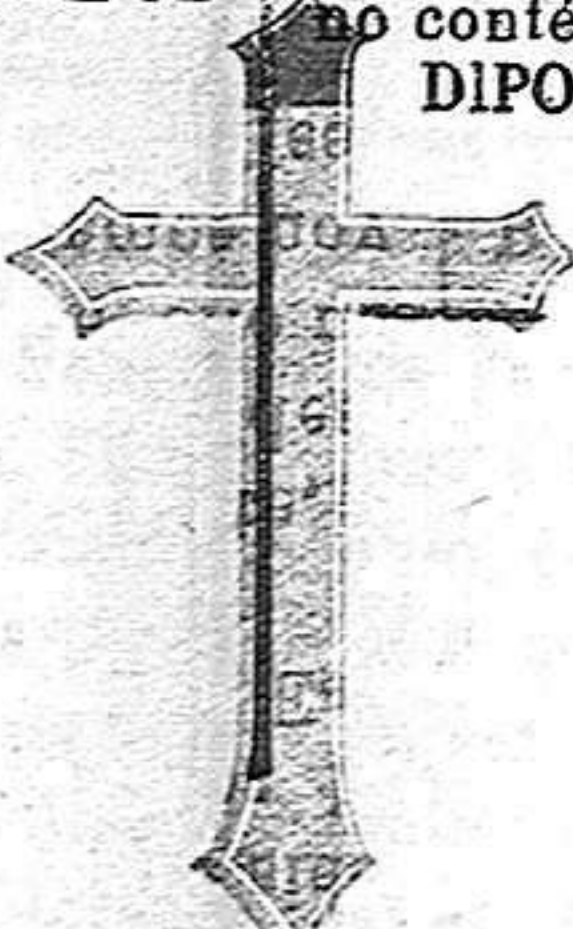
escriptura catalana

METODO SENZILL Y FACIL

PER

Francisco Flos y Calcat

Preu 6 rals.—Se ven en aquesta Imprempta.

Curan la Bronquitis, Tos, Catarros, etc., netejan de mucositats l' aparato respiratori tan sols prenentne un al anarsen á dormir y altre á la matirada, composició inofensiva y no conté medicament perillós.

DIPOSIT en Reus Farmacia de Serra Arrabal Santa Anna, 80.

Preu de la capsá 6 rals.

DON POMEIO PONS GATUILLAS

Ha mort á Sant Pere de Premis

E. P. D.

Ha mort á Sant Pere de Premis, el Sr. Don Pomeio Pons Gatuellas, de 72 años de edad, natural de Reus, casado, con tres hijos y una hija, y una gran familia. Falleció el día 12 de Julio de 1898, en su casa particular, después de una larga enfermedad. Sus restos mortales serán enterrados en el cementerio de San Pedro de Premiá, el día 13 de Julio de 1898, á las 10 de la mañana.